

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विशतनेयुद्धे ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मसारइंद्रनीलः गत्वर्कः पद्मरागः ॥ ५४ ॥
 अब्रुवन्सैनिकास्तत्रदृष्ट्वाद्रोणस्यविक्रमं ॥ अघराजाधार्तराष्ट्रः कृतार्थो वै भविष्यति ॥ ४० ॥ अस्मिन्महूर्तेद्रोणस्तुपांडवं गृह्यहर्षितः ॥ आगमिष्यति नूनं
 धार्तराष्ट्रस्य संयुगे ॥ ४१ ॥ एवं संजल्पतां तेषां तावकानां महारथः ॥ आयाज्जवेन कौंतेयोरथ घोषेण नादयन् ॥ ४२ ॥ शोणितो दारं तथावर्त्ताकृत्वा विशसनेन
 दीं ॥ शूरास्थिचयसंकीर्णां प्रेतकूलापहारिणीं ॥ ४३ ॥ तां शरौघमहाफेनां प्रासमत्स्य समाकुलां ॥ नदीमुत्तीर्य वेगेन कुरुन्विद्राव्य पांडवः ॥ ४४ ॥ ततः किरीटी
 सहसा द्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ छादयन्निषुजालेन महता मोहयन्निव ॥ ४५ ॥ शीघ्रमभ्यस्य तोबाणान्संदधानस्य चानिशं ॥ नांतरंददृशे कश्चिद्विकौंतेयस्य यश
 स्विनः ॥ ४६ ॥ नदिशो नांतरिक्षं च नद्यौ नैव च मेदिनी ॥ अदृश्यं तमहाराजबाणभूता इवाभवन् ॥ ४७ ॥ नादृश्यत तदाराजं स्तत्र किंच न संयुगे ॥ बाणांधकारे म
 हतिरुते गांडीवधन्वना ॥ ४८ ॥ सूर्ये चास्तमनुप्राप्ते तमसा चाभिसंवृते ॥ नाज्ञायत तदा शत्रुर्न सुहृन् च कश्चन ॥ ४९ ॥ ततो वहारं चक्रुस्ते द्रोणदुर्योधनादयः ॥
 तान्विदित्वा पुनस्त्रस्तान युद्धमनसः परान् ॥ ५० ॥ स्वान्यनीकानि बीभत्सुः शनकैरवहारयत् ॥ ततो भितुष्टुवुः पार्थं प्रहृष्टाः पांडुसंजयाः ॥ ५१ ॥ पंचालाश्रमनो
 ज्ञाभिर्वाग्भिः सूर्यमिव र्षयः ॥ एवं स्वशिविरं प्रायाज्जित्वा शत्रून् धनं जयः ॥ ५२ ॥ पृष्ठतः सर्वसैन्यानां मुदितो वै सकेशवः ॥ ५३ ॥ मसारगत्वर्कसुवर्णरूपैर्वज्र
 प्रवालस्फटिकैश्च मुख्यैः ॥ चित्रैरथे पांडुसुतो बभासे नक्षत्रचित्रे वियतीव चंद्रः ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि प्रथमदिवसाव
 हारे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ समाप्तं च द्रोणाभिषेकपर्वं ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ संशतकवधपर्वः ॥ संजय उवाच ते सेने शिविरं
 गत्वान्यविशेतां विशांपते ॥ यथाभागं यथान्यायं यथागुल्मं च सर्वशः ॥ १ ॥ कृत्वा वहारं सैन्यानां द्रोणः परमदुर्मनाः ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य स ब्रीडमिदमब्रवीत्
 ॥ २ ॥ उक्तमेतन्मया पूर्वं न तिष्ठति धनं जये ॥ शक्यो ग्रहीतुं संग्रामे देवैरपि युधिष्ठिरः ॥ ३ ॥ इति तद्वः प्रयततां कृतं पार्थेन संयुगे ॥ माविशं कीर्त्तव्यं चो मत्पुत्रं जयौ कृ
 ष्णपांडवौ ॥ ४ ॥ अपनीते तु योगेन केन चिच्छ्रेत वाहने ॥ तत एष्यति ते राजन्वशमेषु युधिष्ठिरः ॥ ५ ॥ कश्चिदाहूय तं संख्ये देशमन्यं प्रकर्षतु ॥ तमजित्वान कौंते
 यो निवर्त्तत कथंचन ॥ ६ ॥ एतस्मिन्नंतरे शून्ये धर्मराजमहं नृप ॥ ग्रहीष्यामि च मूर्ध्नि त्वाधृष्टद्युम्नस्य पश्यतः ॥ ७ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

ते सेने इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ योगेन उपायेन ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥